

SENAT RP

NOTY O SENACIE

Sala obrad Senatu

Kiedy senatorowie wybrani w czerwcu 1989 r. w wolnych, pierwszych po przeszło pięćdziesięciu latach wyborach do Senatu pojawili się w budynkach parlamentarnych, trzeba było zapewnić im miejsce i warunki do pracy. Dla Senatu przeznaczono najbardziej wysunięte na wschód skrzydło w kompleksie sejmowym, projektowanym przez profesora Bohdana Pniewskiego na początku lat pięćdziesiątych. Zabrakło w nim jednak dużej sali nadającej się na obrady Senatu. Początkowo Senat obradował, na przemian z Sejmem, w sejmowej sali obrad plenarnych. Następnie przeszło półtora roku w Sali Kolumnowej w budynku Sejmu.

Na początku 1990 r. architekci Andrzej i Barbara Kaliszewscy oraz Bohdan Napieralski przedstawili projekt przebudowy pierwszego piętra w budynku Senatu. Przebudowa trwała 14 miesięcy. Nie zmieniono nic w zewnętrznych elewacjach budynku. Architekci przyjęli założenie, że nowy projekt nie może kontrastować z architekturą pozostałych wnętrz. Postanowili zastosować rozwiązania w duchu projektów Bohdana Pniewskiego.

Obecna sala obrad Senatu powstała przez połączenie trzech sal konferencyjnych. Uzyskano w ten sposób pomieszczenie o powierzchni 220 m². Niełatwym problemem było zmieszczenie na tak ograniczonej przestrzeni stołu prezydialnego, mównicy, 100 foteli dla senatorów w układzie amfiteatralnym i około 40 miejsc dla osób uczestniczących w obradach jako goście lub z racji pełnienia różnego rodzaju funkcji.

Przeznaczenie sali stwarzało, przy szczupłości miejsca, dodatkowe problemy. Trzeba było wybudować nowy plafon wraz z wydawnym półokrągłym gzymsiem, neutralizującym wymiary prostokątnej sali o długości dwa razy większej niż jej szerokość. Pod plafonem ukryto

Widok ogólny sali posiedzeń Senatu, 2005

(Fot. K. Czerwińska)

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

KANCELARIA SENATU
BIURO KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ
ul. Wiejska 6, 00-902 Warszawa
tel. 022-694-92-84, fax 022-694-95-70
www.senat.gov.pl

Hall i schody

(Fot. Archiwum Senatu)

większość z kilkunastu koniecznych instalacji elektrycznych, klimatyzacyjnych i innych. Przepisy przeciwpożarowe wymagały drugiej drogi ewakuacji, a więc wybudowania dodatkowej klatki schodowej.

Kolorystyka sali nawiązuje do koncepcji profesora Pniewskiego, konsekwentnie przeprowadzonej we wnętrzach Sejmu, gdzie dominuje połączenie bieli, czerni i szarości. Przy wejściach do sali znajdują się białe, nawiązujące do marmurów użytych przez Pniewskiego, woluty z kararyjskiego marmuru. Projektowane specjalnie dla tej sali meble (typowe nie zmieściłyby się) obite są szarym materiałem.

Senatorowie mają przed sobą całą ścianę wielkich okien wypełnionych zielenią starych drzew skarpy wiślanej. W czasie obrad okna muszą być jednak przesłonięte szaroniebieską kurtyną z falistym ornamentem z metalowych pasków. Obradującym trudno byłoby wiele godzin patrzeć pod światło na mównicę i stół prezydyalny umieszczone na tle okien. Sztu-

czne światło jest też potrzebne ze względu na pracujące przez cały czas obrad kamery telewizyjne. Funkcję estetyczno-użytkową pełnią cztery lustra ze srebrzystymi kandelabrami, poszerzające optycznie salę. Umieszczone w sali lustra, odczytywane jako element dekoracji wnętrza, są faktycznie szybami, za którymi pracują służby techniczne zajmujące się nagraniami, nagłośnieniem i oświetleniem sali.

Nad stołem prezydyalnym na tle kurtyny zawieszono godło Polski, projektowane wraz z łaską marszałkowską przez architektów wnętrza sali i wykonane w darze dla pierwszej demokratycznie wybranej izby wyższej przez Cech Rzemiosł Artystycznych. Za stołem zasiada marszałek prowadzący obrady, a także wspomagający go sekretarze Senatu, którzy prowadzą listę mówców i sporządzają protokół posiedzenia. Poniżej stołu prezydyalnego i mównicy usytuowano stół dla pracowników Kancelarii Senatu. Jest to miejsce pracy stenografów i pracowników Biura Legislacyjnego, Działu Posiedzeń Senatu oraz pracowników Działu Informatyki czuwających nad działaniem elektronicznego systemu głosowania.

Rozmiary wnętrza przesądziły o ograniczeniu liczby miejsc przeznaczonych dla członków rządu, ekspertów, dziennikarzy i publiczności. Zajmują oni po kilkanaście krzeseł w przeciwnych do stołu prezydyalnego rogach sali.

Specjalne miejsce zostało przeznaczone dla prezydenta. Wyróżnia je flaga państwowa i zawieszony nad fotelem kilim ze srebrnym orłem, haftowany według wzoru z przedwojennego sztandaru prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Każdy senator ma swoje stałe miejsce oznaczone mosiężną tabliczką z wygrawerowanym imieniem i nazwiskiem. Przy pulpicie zainstalowany jest mikrofon umożliwiający zadanie krótkiego pytania i zabranie głosu z miejsca.

Do głosowania używa się nowoczesnej aparatury zakupionej w firmie „Philips” w Holandii. Każdy senator ma własną kartę do głosowania. Wsunęta w podłużny otwór uruchamia system do głosowania przy pulpicie posiadacza karty. Przyciski odpowiadają różnym opcjom: za, przeciw, wstrzymał się od głosu. Dzięki elektronicznemu urządzeniu nie trzeba obliczać kworum, gdyż w każdej chwili znana jest liczba obecnych senatorów.

Wyniki głosowania wyświetlane są na dwóch tablicach umieszczonych nad drzwiami. Oprócz wyników zbiorczych otrzymuje się równocześnie komputerowy wydruk zawierający listę nazwisk z informacją, jak głosowali poszczególni senatorowie. Zestawienie list nazwisk z wynikami wszystkich głosowań w czasie jednego posiedzenia zawarte jest w wydany po obradach „Sprawozdaniu Stenograficznym”. Głosowanie w ten sposób jest *de facto* imienne, co stanowi krok naprzód w jawności obrad.

Otoczenie sali obrad także uległo częściowej przebudowie. Nie naruszony pozostał hall z niezwykle efektowną okrągłą klatką schodową, projektowaną przez profesora Bohdana Pniewskiego. Hall, prócz komunikacyjnej, ma obecnie dodatkową funkcję: w czasie przerw w obradach pełni rolę kuluarów.

Po prawej stronie hallu znajdują się: gabinet marszałka Senatu, jego sekretariat i pokój dyrektora Gabinetu Marszałka. Do sali obrad przylega obszerna sala recepcyjna. Po lewej – *foyer* z wygodnymi fotelami. Tu senatorowie w czasie przerwy w obradach mogą odpocząć, wypić kawę, omówić różne sprawy, spotkać się z dziennikarzami. Na ścianie *foyer* umieszczono portrety kolejnych marszałków Senatu od 1922 r.

Z *foyer* przez specjalne pomieszczenie, w którym dyżurują w czasie obrad specjaliści z Biura Legislacyjnego i pracownicy obsługujący posiedzenia, nowo wybudowaną klatką schodową można zejść do biur Kancelarii Senatu znajdujących się w dolnych kondygnacjach budynku.

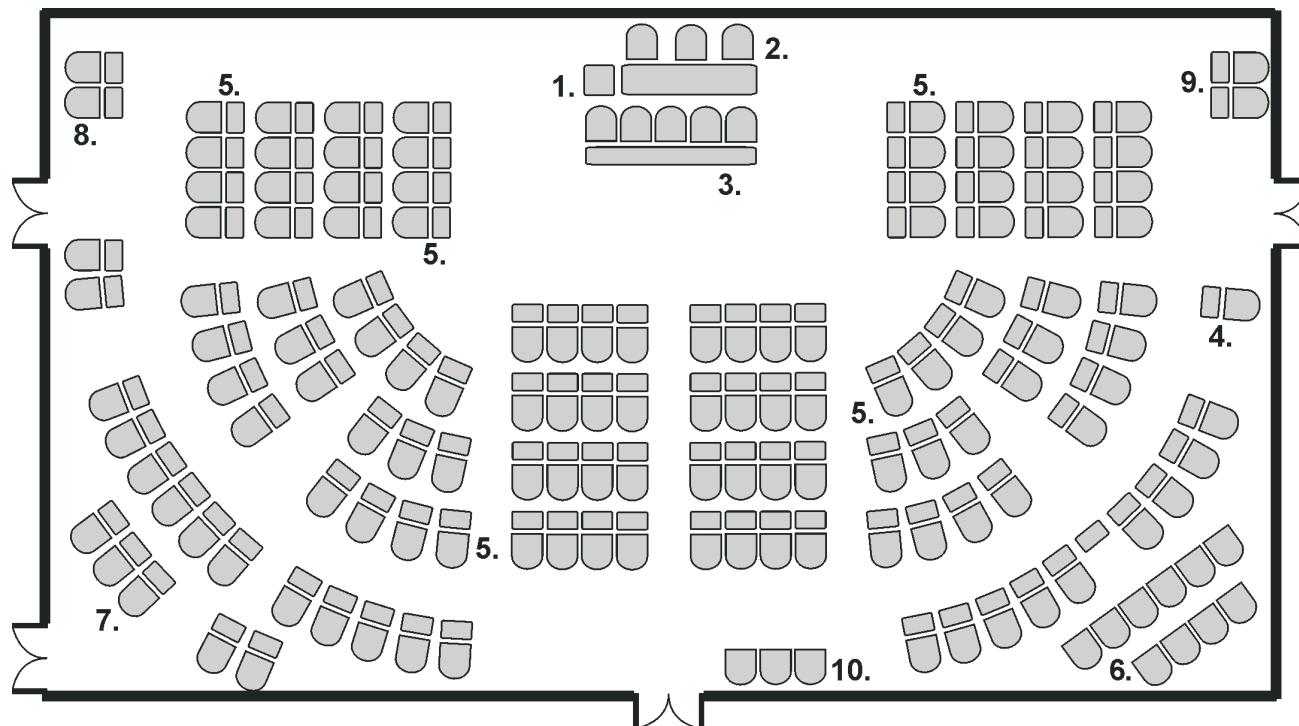

Karty do głosowania

(Fot. K. Czerwińska)

Dorota Mycielska, wrzesień 1997 r.
z późniejszymi zmianami.
(styczeń 2006 r.)

Plan sali posiedzeń Senatu

1. Mównica
2. Prezydium
3. Sekretariat obrad
4. Fotel Prezydenta RP
5. Fotele senatorskie
6. Miejsce dla rządu i zagranicznych gości
7. Miejsce dla prasy i publiczności
8. Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu
9. Urzędnicy Kancelarii Senatu
10. Miejsce dla Szefa Kancelarii Senatu oraz dyrektorów biur